

ΣΕ ΠΕΙΣΜΑ ΜΠΑΤΣΟΝ, ΔΗΜΑΡΧΟΝ & ΡΑΤΣΙΣΤΟΝ, ΤΟ ΜΕΝΙΔΙ ΘΑ ΜΕΙΝΕΙ ΠΟΛΥΕΘΝΙΚΟ.

Ο βασικός τρόπος ύπαρξης και συνέχισης του κράτους είναι η διατήρηση και η συνέχιση του παρακράτους του.

Αυτός είναι ο λόγος που κάθε μεγαλούπολη στον χάρτη έχει και τις σκοτεινές γωνιές της. Υπάρχει συνήθως μια γωνιά που το κράτος θα πετάξει εκεί όλες τις αντιθέσεις αυτού του κόσμου. Θα προχειροστοιβάξει με ευκολία εκεί τις χωματερές, τα εργοστάσια, τα ναρκωτικά, τα όπλα, την ανέχεια, την παραβατικότητα. Γενικά όλη τη σαπίλα, ώστε να είναι λαμπερός ο υπόλοιπος χάρτης. Είναι εύκολο, και συμφέρει. Ο κόσμος εδώ δε μιλάει, τα αντέχει όλα, και τα ξεχνάει. Κάπου μεταξύ τηλεόρασης και μεροκάματου. Όσοι και όσες, όμως, κυκλοφορούμε στους δρόμους αυτού του τόπου είμαστε ένα καζάνι που βράζει. Έχουμε μάθει να κλείνουμε τα μάτια μας όταν βλέπουμε τοξικοεξαρτημένους να αργοπεθαίνουν στις σκάλες των σπιτιών μας, να αλλάζουμε δρόμο και να κάνουμε μικρούς κύκλους προκειμένου να αποφύγουμε ατυχείς συναντήσεις, να ακούμε "μπαμ" και να σκεφτόμαστε, ή εξάτμιση είναι ή τουφεκιά. Για να ξεχειλίσει αυτό το καζάνι χρειαζόταν μια αφορμή. Και δόθηκε. Με τον πιο τραγικό τρόπο. Με το θάνατο ενός παιδιού.

Σύμφωνα με τον ιατροδικαστή ο θάνατος του Μάριου επήλθε από την πτωτική πορεία σφαίρας που έπεσε από κοντινό σπίτι, κοινώς από μπαλωθιά. Φυσικά κανένας δεν έκανε λεπτομερή επιστημονική έρευνα για να βρει το σημείο που προήλθε. Το εξιλαστήριο θύμα ήταν κοντά. Οι ρομά που γλεντούσαν 4 τετράγωνα πιο κάτω και έριχναν τουφεκίες κατηγορήθηκαν αμέσως, χωρίς κάποιος να ψάξει τον ένοχο που μπορεί να προέρχεται από οποιοδήποτε σημείο της περιοχής. Άλλωστε

όταν οι κρητικοί, οι Μενιδιάτες, οι πόντιοι βαράνε μπαλοθιές είναι κουλτούρα και κέφι. Όταν όμως αυτό το κάνουν οι ρομά είναι εγκληματική πράξη και ηχορύπανση. Κανένας όμως, δεν έμεινε στην μπαλωθιά. Καθώς η ουσία είναι η διακίνηση ναρκωτικών για την οποία κατηγορούνται οι ρομά.

Και τώρα που μπαίνουμε στην ουσία του προβλήματος ας το πιάσουμε από την ιστορική τοπική του αφετηρία, γιατί τα πράγματα δεν ήταν πάντα έτσι. Το εμπόριο ναρκωτικών στο Μενίδι μεταφέρθηκε από το κέντρο (Τοσίτσα, Ομόνοια κλπ) εν όψει Ολυμπιακών αγώνων το 2004. Έπρεπε βλέπεις να δείχνουμε πολιτισμένη χώρα. Και τελικώς αυτή η μεταφορά βόλεψε. Βόλεψε, καθώς στα μάτια των ευυπόληπτων πολιτών της κεντρικής Αθήνας η περιοχή τους αναβαθμίστηκε. Βόλεψε γιατί οι ρομά στο καθεστώς παρανομοποίησης και εξαθλίωσης που ζουν εξαρτήθηκαν πολύ γρήγορα από τα ναρκωτικά και οικονομικά και λόγω χρήσης. Βόλεψε γιατί η αστυνομία δε χρειαζόταν πλέον να απολογείται γιατί δεν αναλαμβάνει δράση, και μπορούσε να ελέγχει την κατάσταση καλύτερα. Δεν είναι όμως κρυφό. Έχουμε δει πολλές φορές οχήματα της αστυνομίας να συναλλάσσονται με τους εμπόρους πρέζας, έχουμε δει να γίνεται διακίνηση μπροστά τους και να μην κάνουν τίποτα, έχουμε ακούσει να δίνουν οδηγίες σε τοξικοεξαρτημένους από πού να πάνε να ψωνίσουν. Πώς είναι δυνατόν οι κάτοικοι να γνωρίζουν πράγματα και καταστάσεις που δε γνωρίζει η αστυνομία; Μάλλον γιατί έτσι ακριβώς η αστυνομία "διαχειρίζεται" τα ναρκωτικά. Φροντίζοντας το εμπόρευμα να βρίσκει πάντοτε τους κατάλληλους πωλητές και αγοραστές. Πάντα με το αζημίωτο.

Η αστυνομία δεν είναι τίποτα άλλο παρά το εργαλείο επιβολής του κράτους για την ομαλή λειτουργία του συστήματος. Και τα ναρκωτικά ο τρόπος διαχείρισης όσων πετιούνται απ' έξω. Γιατί δεν είναι δύσκολο να καταλάβουμε ότι οι τοξικοεξαρτημένοι που καταλήγουν στο Μενίδι, δεν είναι οι φραγκάτοι που έχουν εθιστεί στην ηρωίνη, αλλά οι άνεργοι των εργατικών γειτονιών, οι "ανεπαρκείς" οικογενειάρχες, οι "αφελείς" νέοι και οι "καταθλιπτικοί" της κοινωνίας που ζούμε, όπως και οι τοπικοί ρομά, όπως και κάθε ένας που ψάχνει άμεση διέξοδο από την κατάπνιση. Ο μόνος που κερδίζει είναι το κράτος. Το κράτος των αφεντικών, όπως ο Μαρινάκης (υπόθεση Νοορ 1, όπου σε πλοίο του βρέθηκαν 2,1 τόνοι ηρωίνης υψηλής καθαρότητας με προορισμό την Ελλάδα και προφανώς δε διώκεται καν) και άλλοι εφοπλιστές, πρόεδροι ομάδων, και καναλιών, καθώς και μεγαλοεπιχειρηματίες. Μπορούμε έτσι εύκολα να αντιληφθούμε ότι **τα πραγματικά αφεντικά της μαφίας είναι και τα αφεντικά που θέλουν να ορίζουν τις ζωές μας.**

Τί τελικά, όμως, κάνουν οι ρομά στο Μενίδι;

Οι ρομά είναι κάτοικοι της περιοχής εδώ και πολλά χρόνια. Οι περισσότεροι δε ζουν σε καταυλισμούς, αλλά σε σπίτια που έχουν χτίσει σε περιοχές όπως η Αγιά Σωτήρα, η Κύπρου και η Αυλίζα καθώς και αλλού διάσπαρτα. Τα γκέτο στις συγκεκριμένες περιοχές είναι πραγματικότητα. Αυτό σημαίνει ότι οι περισσότεροι κάτοικοι ρομά ζουν εκεί αποκομμένοι χωρίς αλληλεπιδράσεις με τους υπόλοιπους κατοίκους. Χωρίς ίσες ευκαιρίες για εργασία και μόρφωση. Τα περισσότερα παιδιά δεν πηγαίνουν σχολείο. Αλλά ποιος θα στέλνε το παιδί του σχολείο ανάμεσα στους μπαλαμούς που ξεσηκώνονται κάθε τρεις και λίγο να το διώξουν; Από την εφηβική ηλικία και μετά, αν όχι νωρίτερα, ακολουθούν τη σκληρή ζωή που έχει κάθε περιθωριοποιημένος. Αποκλεισμός και εργασιακή σκλαβιά ή εγκληματικότητα και ζωή στους δρόμους. Πολλές φορές η επιλογή δεν υφίσταται καν, καθώς όταν οι γονείς σου σε αυτήν την ηλικία

σε σπρώχνουν στην εγκληματικότητα με τον έναν ή τον άλλον τρόπο γίνεσαι "εγκληματίας". Γίνεσαι αυτό που η γύρω σου περιμένουν ότι θα γίνεις. Γνωρίζουμε καλά ότι στην κοινότητα των ρομά υπάρχει μερίδα που ασχολείται αποκλειστικά με το εμπόριο ναρκωτικών, όπλων και γυναικών. Γνωρίζουμε επίσης ότι αυτή είναι και η μερίδα που κάνει κουμάντο. Λογικό. Δεν μπορούμε να ξεχνάμε όμως την μερίδα που ζει κάτω από όριο της φτώχειας, τη μερίδα που ψάχνει καθημερινά για το μεροκάματο σε χωράφια, σε παλαιοπωλεία και υπαίθριες αγορές, πουλώντας τηνπραμάτεια με το datsun ή ακόμα και έχοντας ένα μαγαζάκι. Ξέρουμε επίσης πως και οι ρομά έχουν θρηνησει πολλούς νεκρούς, είτε από "τυχαίες" σφαίρες μπάτσων, είτε από τα ναρκωτικά, είτε από τους ίδιους τους ναρκεμπόρους.

Τί κάνει, όμως, η πολιτεία και τι κάνεις εσύ;

Συχνά ακούγεται το επιχείρημα "είναι στην κουλτούρα των γύφτων η παραβατικότητα, εκείνοι δε θέλουν να ενταχθούν στην κοινωνία". Η αλήθεια που βλέπουμε εμείς σε αυτά τα επιχειρήματα είναι ο φόβος. Ο φόβος που εκφράζεται κάθε φορά που ο άνθρωπος πρέπει να ξεπεράσει τα ρατσιστικά στερεότυπα του παρελθόντος και να εξελιχτεί όπως απαιτούν οι συνθήκες. Καθώς το διαφορετικό που φοβάσαι σου χτυπάει την πόρτα, και όσο αυτή μένει κλειστή γίνεται πρόβλημα. **Πρόβλημα που δε λύνεται με κλειστές πόρτες,** όπως ούτε και με την ελεημοσύνη. Η πολιτεία έδωσε συχνά επιδόματα (για δίπλωμα οδήγησης, για εκπαίδευση) στις κοινότητες των ρομά για να ενθαρρύνει την ένταξη τους. Όταν άλλαζε όμως η πολιτική ηγεσία τα επιδόματα εξαφανίζονταν ή ακόμα και δεν έφταναν ποτέ, καθώς δεν είναι λίγα τα παραδείγματα που τα λεφτά έμπαιναν στις τσέπες των τοπικών αρχόντων. Θα πούμε κάτι πρωτάκουστο, αλλά ένα περιοδικό επίδομα δεν έκανε ποτέ κανέναν να σκέφτεται περισσότερο να πάρει δίπλωμα

οδήγησης από το να φάει το μεσημέρι. Θα αναρωτηθούμε και κάτι ακόμα. Γιατί ένας ρομά να θέλει να παρατήσει την ιδιαίτερη κουλτούρα του και να αποκτήσει αυτή των μπαλαμών, που πολλοί του έχουν φερθεί ρατσιστικά και υποτιμητικά;

Κανένα ενδιαφέρον δεν προκαλεί η σχέση που επιδιώκουν να χτίσουν οι δημοτικές αρχές με τους ρομά. Όπως κάθε γνήσιος πολιτικός, οι εκάστοτε υποψήφιοι δήμαρχοι, μεταχειρίζονται τις τοπικές κοινότητες όπως τους συμφέρει για να κερδίσουν τους περισσότερους ψήφους. Γι' αυτό άλλωστε και έχουμε δει εκλεγμένους ρομά δημοτικούς συμβούλους. Θυμόμαστε τον προηγούμενο δήμαρχο (Ντούρο) να διαλαλεί για την πάταξη της εγκληματικότητας των ρομά κατεδαφίζοντας αυθαίρετα "χαμόσπιτα" στην οδό Κύπρου(1). Στο παρών δημοτικό συμβούλιο και μάλιστα στη θέση του αντιδημάρχου παιδείας κάθεται ο Ευσ. Τοπαλίδης και στη θέση του αντιδημάρχου περιβάλλοντος ο Π. Παπαδόπουλος που παρευρέθησαν ως εκπρόσωποι του δήμου στη φασιστική φιέστα που κάνει κάθε χρόνο η Χρυσή Αυγή για να καπηλευτεί πολιτικά τη γενοκτονία των ποντίων (2). Είτε συμπαθούντες είτε υποστηρικτές των δολοφόνων της χρυσής αυγής **τα εν λόγω άτομα κάνουν πλάτες και στηρίζουν το φασισμό.** Τα εν λόγω άτομα είναι και αυτοί που στέκονται στην κεφαλή των πορειών, δίπλα στο δήμαρχο (Κασσαβό) που έκαναν τις προηγούμενες μέρες οι διαμαρτυρόμενοι κάτοικοι. Συνεπώς συνεχίζουν να έχουν την πολιτική του στήριξη. Και εμείς δεν μπορούμε παρά να υποθέσουμε ότι ο δήμαρχος κλείνει συνειδητά το μάτι στους φασίστες.

Και τί είναι όλες αυτές οι πορείες που γίνονται;

Αυτές οι πορείες είναι ο τρομοκρατημένος κόσμος από τη βία και την εγκληματικότητα που αποφάσισε να σπάσει τη σιωπή του. Κατεβήκαμε σ' αυτές τις πορείες και είδαμε από χρυσαυγίτες μέχρι αριστερούς. Ακούσαμε από συνθήματα όπως το "έξω οι γύφτοι από το Μενίδι" μέχρι το "μπάτσοι γουρούνια δολοφόνοι, εσείς πουλάτε την άσπρη σκόνη". Είδαμε κόσμο να αρπάζει την πέτρα έτοιμο να λιντσάρει ρομά μέχρι κόσμο να περνά κάτω από τα γραφεία της χρυσής αυγής και να τους φωνάζει "μετά τους ναρκέμπορους είστε οι επόμενοι". Είδαμε κάποιους τοπικούς χουλιγκάνους, φασίστες, και μπάχαλους να κάνουν πογκρόμ σε σπίτια ρομά έξω από την πορεία παρακινώντας και τους υπόλοιπους, και άλλους να φωνάζουν "όχι βία, θέλουμε απλά να ακουστούμε". Επρόκειτο δηλαδή για έναν όχλο, που συμπεριφερόταν ακριβώς σαν τέτοιος. Αφού οι πορείες αυτές ούτε σαφή σκοπό είχαν, ούτε προορισμό. Κάποιοι ακολουθούσαν το δήμαρχο σε διαμαρτυρίες αποκλεισμών, κάποιοι τους θερμόαιμους προς τις κατοικίες των ρομά. Στην ουσία προσπαθούσαν να αναδείξουν την κατάσταση για να αναγκαστεί η πολιτική ηγεσία της χώρας να αναλάβει δράση. Βέβαια δεν γίνεται να μη σχολιάσουμε ότι όταν κλείνεις τα μάτια στον φασισμό που είναι δίπλα σου και όταν δεν ορίζεις εσύ τα χαρακτηριστικά με τα οποία δικαιολογημένα κατεβαίνεις στο δρόμο, το κάνουν κάποιοι άλλοι για σένα. **Και η ευθύνη για τις συνέπειες των ακραίων ρατσιστικών πράξεων που συνέβησαν αυτές τις μέρες, θα βαραινούν και τις δικές σου πλάτες.**

Ούτε λόγος, για τα συστημικά ΜΜΕ, που ανακάλυψαν ξαφνικά το "άβατο" του Μενιδίου πέφτοντας από τα σύννεφα. Πρόσφεραν για άλλη μια φορά άφθονο υλικό ξενοφοβίας, αντιτσιγγανισμού και γενικότερου ρατσισμού. Όλο αυτό το ξαφνικό ενδιαφέρον των δημοσιογράφων δεν ήταν τίποτα άλλο παρά η ανάγκη τους να δείξουν εικόνες που θα σοκάρουν για λίγη τηλεθέαση παραπάνω. Και αυτό οι κάτοικοι του Μενιδίου τους το πρόσφεραν απλόχερα. Μιλώντας στο κάθε αρπαχτικό που ψάρευε λίγες εικόνες βίας για

το δελτίο των 8. Ψεύτικο ενδιαφέρον και δήθεν κατανόηση, πέρα από τους δημοσιογράφους έδειχνε και ο καθένας στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης. Εμείς, λέμε ξεκάθαρα πώς: **αν δε ζήσεις εδώ δε θα καταλάβεις ποτέ τι βιώνουν οι κάτοικοι του Μενιδίου, ρομά και μη.** Δε θα καταλάβεις ποτέ τις ανάγκες τους και τα προβλήματά τους.

Την εξαθλίωση σε κάθε γειτονιά δεν τη φέρνουν ούτε οι ρομά, ούτε οι ρώσοι, ούτε οι αλβανοί, ούτε οι πακιστανοί, ούτε κανέναν μετανάστης. Και ευτυχώς στο Μενίδι υπάρχει κόσμος που το γνωρίζει αυτό. Υπάρχει κόσμος που λέει όχι στο τσουβάλιασμα των ρομά, που δεν κάνει πλάτες στις ρατσιστικές διαθέσεις του κάθε φασίστα και αναγνωρίζει ποιοι είναι οι πραγματικοί του εχθροί. **Οι μαφίες δε γνωρίζουν φυλή, μόνο συμφέρον.** Και αυτοί που τις θρέφουν είναι τα αφεντικά με τα τσιράκια τους.

Και τι θα γίνει δηλαδή;

Είμαστε βέβαιοι ότι η λύση δεν πρόκειται να έρθει με την περαιτέρω αστυνόμευση (όπως πολύ κάτοικοι επιζητούν), καθώς η αστυνομία είναι μέρος του προβλήματος. Η μόνη λύση που κρίνουμε απαραίτητη στις συνθήκες που ζούμε είναι η διάλυση των γκέτο. Όχι με την πολιτεία να κατεδαφίζει σπίτια, αλλά δίνοντας πραγματικές, ίσες ευκαιρίες σε αυτούς τους ανθρώπους για μόρφωση και εργασία. Αυτή λοιπόν είναι η μόνη λύση, η απογκετοποίηση, διαδικασία χρονοβόρα και επίπονη. Δεν ζούμε στη δικιά μας ουτοπία. Ξέρουμε πως η πρέζα θα πουλιέται στους δρόμους και αυτή τη βδομάδα και την επομένη. Για την εξάλειψη κάθε προεξέμπορα πρέπει πρώτα να εξαλειφθεί κάθε κρατικός μηχανισμός που τον στηρίζει. Αλλιώς θα ξεπετάγονται συνεχώς καινούρια κεφάλια. Μόνο έτσι θα φτάσουμε σε μία κοινωνία όπου η μαφία δε θα έχει θέση και κανείς δε θα ζει στο περιθώριο. Όλα αυτά δεν υλοποιούνται μόνο βγάζοντας δύο φωνές κάθε τόσο στους δρόμους, αλλά με τις σχέσεις και τις δράσεις που μπορούμε να κάνουμε με τους γείτονές μας. Με τους ανθρώπους που

συναντάμε κάθε μέρα στο χώρο εργασίας μας, στις πλατείες και τα καφενεία, με αυτούς που έχουν τα ίδια προβλήματα και ανάγκες με μας. Γιατί αυτή είναι η αλήθεια. Οι ουσιώδεις σχέσεις των ανθρώπων δεν ξεχωρίζουν χρώματα ούτε φυλές. Για εμάς **μόνος δρόμος είναι η αλληλεγγύη ανάμεσά μας.** Αυτή η γειτονιά μας χωράει όλους, εκτός από τους φασίστες και τ' αφεντικά τους.

ΚΡΑΤΟΣ, ΜΑΦΙΕΣ, ΝΕΟΝΑΖΙ, ΟΛΑ ΤΑ ΚΑΘΑΡΜΑΤΑ ΔΟΥΛΕΥΟΥΝΕ ΜΑΖΙ

Παραπομπές:

1. <http://www.newsbomb.gr/ellada/news/story/344499/epiheirisi-katedafisis-aythaireton-sto-menidi-pics-vid>
2. <http://www.xryshaygh.com/enimerosi/view/genoktonia-twn-pontiwn-fwtoreportaz>

* Την ώρα που γράφουμε αυτές τις γραμμές, μαθαίνουμε για τα νέα μέτρα που παίρνει η κυβέρνηση για να δώσει "λύση". Περισσότεροι μπάτσοι στις γειτονιές. Οι πλατείες μας δε θα είναι ποτέ πια ίδιες.

αναρχικοί-ές &
αντιφασίστες-τριες
από το Μενίδι
menidiantifazone@espi.v.net